

تأثیر هنر آوانگارد بر طراحی لباس

گروه طراحی دوخت، دانشکده هنر و معماری، مؤسسه آموزش عالی آپادانا،
شیراز، ایران

شقایق خرمیان*

چکیده

هنر آوانگارد، تلاشی برای نوآوری در استفاده از خطوط، رنگ‌ها، و فرم‌های هنری است که از قالب‌ها و اصول هنری سنتی خارج شده و به جلوه‌گری و آزادی در بیان احساسات می‌پردازد. این مفهوم برای هنرمندان و طراحانی که علیه ایده‌های اصلی فشار آورده و ایده‌های نوآورانه دنبال می‌کنند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این مقاله تأثیر هنر آوانگارد بر طراحی لباس که نشانگر جسارت از ساختارشکنی و ایجاد طرح‌ها و لباس‌هایی با الگوها و متریال‌های جدید برای ایجاد یک استایل منحصر به فرد و جذاب در مد آوانگارد مورد استفاده قرار می‌گیرد. آوانگارد به عنوان یکی از جریان‌های اصلی هنر مدرن در قرن بیستم شناخته می‌شود. هدف از این تحقیقات در این حوزه کمک می‌کند تا فرآیند و تکامل آوانگارد و نقش آن در تحولات هنر معاصر بهتر درک شود زیرا هنر آوانگارد نه تنها تأثیراتی در عرصه هنر نداشته، بلکه بر فرهنگ و اجتماع نیز تأثیرگذار بوده است. تحقیقات در این زمینه امکان درک عمیق‌تری از تأثیرات فرهنگی و اجتماعی هنر آوانگارد را ایجاد می‌کند. این تحقیق به صورت نظری و بنیادی انجام شده است و داده‌ها بر گرفته از مقالات معتبر و کتابخانه‌ای از منابع علمی و تخصصی تهیه شده است، که ابتدا مقالات معتبر (بر گرفته از منابع معتبر) تهیه گردیده و فاکتورهای تأثیرگذار بررسی شده و به کار گرفته شده است.

کلیدواژه‌ها: هنر آوانگارد، نوآوری، هنر مدرن، ساختارشکن

هنر آوانگارد تمایل دارد به شکل‌ها و فرم‌های نوآورانه روی بیاورد. این شامل استفاده از خطوط، رنگ‌ها، و فرم‌های هنری است که از قالب‌ها و اصول هنری سنتی خارج شده و به جای آن به جلوه‌گری و آزادی در بیان احساسات می‌پردازد. آوانگارد در معنای هنری، بیشتر به هنر مدرن اروپایی اوایل قرن ۲۰ اطلاق می‌شود (رحمانی و همکاران، ص ۱۳۹۶). در این دوره، هنرمندان با گذشته شکست‌ناپذیر کردند و انواع متنوعی از سبک‌های هنری را ایجاد کردند. در زمینه هنر، آوانگارد معمولاً به نوآوری‌های زیبایی‌شناسی مرتبط است یکی که اغلب در زمان خود نادیده گرفته یا پذیرفته نشده است. (عطاری، ص ۱۴۰۱، ۲۰۷) این مفهوم برای افراد خلاق که علیه ایده‌های اصلی فشار آورده‌اند، اعمال می‌شود و اگرچه اغلب در ارتباط با مدرنیسم استفاده می‌شود، اما هنرمندان تاریخی زیادی وجود دارند که کارشان در زمان خود به عنوان آوانگارد دیده می‌شود. در زمینه طراحی لباس، آوانگارد به سبک‌هایی اطلاق می‌شود که قوانین و مرزهای متداول را شکسته و نگاهی نو و تازه به مفهوم طراحی لباس دارند (herrera, 2020:5). این به این معنی است که طراحان آوانگارد به دنبال ایده‌های جدید و خلاقانه هستند که می‌توانند از طریق آن‌ها به چالش کشیدن قوانین سنتی طراحی لباس بپردازند. طراحان آوانگارد جسارت پیش رفتن برخلاف جریان‌ها را دارند و ایده‌های غیرمعمول‌شان را بدون هیچ ترسی بیان می‌کنند. این به این معنی است که آن‌ها ترس از شکست را نمی‌پذیرند و به جای آن، به دنبال راه‌های جدید و نوآورانه برای ابراز خلاقیت خود هستند. در کمد لباس افراد علاقه‌مند به سبک و استایل آوانگارد، لباس‌هایی با اشکال مختلف، حاشیه‌های نامتقارن و قطعات با حجم زیاد را خواهید دید (kreft, 2023). این به این معنی است که طراحان آوانگارد از اشکال و الگوهای متنوع استفاده می‌کنند تا لباس‌هایی را خلق کنند که از لحاظ بصری بی‌نظیر و جذاب هستند. در مد آوانگارد، ساختار شکنی به عنوان مبنای استایل آوانگارد در نظر گرفته شده است. این به این معنی است که طراحان آوانگارد به دنبال راه‌های جدید برای ساخت و ساز لباس هستند که ممکن است شامل استفاده از مواد جدید یا تکنیک‌های خیاطی غیرمعمول باشد (merijan, 2020:۱۳). در نهایت، آوانگارد به افراد و یا کارهایی اطلاق می‌شود که خلاق و بدعت‌آمیز هستند و احترام ویژه‌ای برای هنر، فرهنگ، فشن و ترکیب آن‌ها با لایف‌استایل قائلند. این به این معنی است که طراحان آوانگارد به دنبال راه‌هایی هستند که بتوانند هنر، فرهنگ و فشن را با یکدیگر ترکیب کنند تا یک استایل منحصر به فرد و جذاب ایجاد کنند (الماسی زند و میری، ص ۸-۹، ۱۴۰۰).

اهمیت و ضرورت تحقیق

تحقیق در زمینه هنر آوانگارد مهم و ارزشمند است زیرا این هنر جریانی است که تأثیرات عمیقی در تکامل هنر داشته و به عنوان یک نهاد فرهنگی و هنری مهم شناخته می‌شود (bishop & philips, 2020:۱۲). آوانگارد به عنوان یکی از جریان‌های اصلی هنر مدرن در قرن بیستم شناخته می‌شود. تحقیقات در این حوزه کمک می‌کند تا فرآیند و تکامل آوانگارد و نقش آن در تحولات هنر معاصر بهتر درک شود. هنر آوانگارد نه تنها تأثیراتی در عرصه هنر نداشته، بلکه بر فرهنگ و اجتماع نیز تأثیرگذار بوده است. تحقیقات در این زمینه امکان درک عمیق‌تری از تأثیرات فرهنگی و اجتماعی هنر آوانگارد را ایجاد می‌کند (شاد قزوینی و کلوگانی، ص ۱۳۹۶، ۴۴). هنر آوانگارد به عنوان یک پارادایم هنری، بر سلیقه هنری تأثیر گذاشته و به شکل‌دهی ذائقه و تفکرات هنردوستان کمک کرده است. تحقیقات در این زمینه به ما امکان می‌دهد تا رویکردها، موضوعات، و ایده‌های مورد توجه در هنر آوانگارد را به دقت بررسی کنیم. هنر آوانگارد به کاربرد تکنیک‌های نوآورانه و استفاده از مواد جدید در هنر پرداخته است. تحقیق در این زمینه به هنرمندان و پژوهشگران اجازه می‌دهد تا تکنیک‌ها و مواد هنری مورد استفاده در آوانگارد را بررسی و بهبود بخشند. هنر آوانگارد تأثیرات گسترده‌ای بر ادبیات، معماری، فلسفه، و سایر حوزه‌های هنری دارد (herrera: 2020). تحقیق در این زمینه به ما امکان می‌دهد تا ارتباطات و تعاملات آوانگارد با دیگر حوزه‌های هنری را بررسی کنیم. از

این رو، تحقیقات در زمینه هنر آوانگارد به ما امکان می‌دهد تا ابعاد مختلف این جریان را درک کنیم و نقش آن در تاریخ هنر و فرهنگ را با دقت بررسی نماییم.

هنر آوانگارد

هنر آوانگارد تمایل دارد به شکل‌ها و فرم‌های نوآورانه روی بیاورد. این شامل استفاده از خطوط، رنگ‌ها، و فرم‌های هنری است که از قالب‌ها و اصول هنری سنتی خارج شده و به جای آن به جلوه‌گری و آزادی در بیان احساسات می‌پردازد. آوانگارد در معنای هنری، بیشتر به هنر مدرن اروپایی اوایل قرن ۲۰ اطلاق می‌شود. در این دوره، هنرمندان با گذشته شکست‌ناپذیر کردند و انواع متنوعی از سبک‌های هنری را ایجاد کردند. آوانگارد به عنوان یک حرکت هنری در نظر گرفته می‌شود که به دنبال گسترش مرزهای فشن به عنوان یک شکل از بیان فرهنگی و هنری است (ساداتی و همکاران، ص ۱۳۹۶، ۴۰). طراحان آوانگارد از مواد نوآورانه مانند چرم ساخته شده در آزمایشگاه، تولید سه بعدی، و روش‌های جدید لایه‌بندی، لوازم جانبی، و ارائه لباس استفاده می‌کنند. آن‌ها از اشکال و الگوهای متنوع استفاده می‌کنند تا لباس‌هایی را خلق کنند که از لحاظ بصری بی‌نظیر و جذاب هستند. این به این معنی است که طراحان آوانگارد به دنبال ایده‌های جدید و خلاقانه هستند که می‌توانند از طریق آن‌ها به چالش کشیدن قوانین سنتی طراحی لباس بپردازند (الماسی زند و میری، ص ۷۲، ۱۴۰۰).

آوانگارد در ریشه‌های حرکت‌های هنری اوایل قرن ۲۰ مانند دادائیسم و سورئالیسم است. ایجادات ناهمگون دهه ۱۹۸۰ ری کاواکوبو از Comme des Garçons، که شکل و کارکرد لباس را به چالش کشید، به عنوان نمونه‌های اولیه از آثار آوانگارد در نظر گرفته می‌شوند. این حرکت‌های هنری با تأکید بر تجربه غیرمعمول و تصاویر غیرمنتظره، برخی از اصول اصلی طراحی آوانگارد را شکل داده‌اند (رحمانی و همکاران، ص ۱۳۹۶، ۴۰، ۴۱). نمایش‌های مد آوانگارد به عنوان نمایش‌های تئاتری در نظر گرفته می‌شوند که طراحان برای بیان دیدگاه‌های خلاقانه خود از آن‌ها استفاده می‌کنند. به عنوان بخشی از صنعت فشن، آوانگارد به طور کامل از دوران رسانه‌های دیجیتال و پلتفرم‌های جدید برای نمایش بهره برده است. نمایش‌های مد که طراحان آینده‌نگر و خلاقیت منحصر به فرد آن‌ها را از پارچه‌های چاپ سه بعدی و متون ساخته شده در آزمایشگاه نشان می‌دهند، به صورت زنده پخش می‌شوند تا مخاطب را تحت تأثیر قرار دهند و درک متداول از فشن را به چالش بکشند (herrer, 2020:۲۶). آوانگارد به عنوان یک حرکت فردی در نظر گرفته می‌شود که به دنبال ایجاد یک رابطه شخصی با لباس و درک فردی از آن است. طراحان آوانگارد به دنبال راه‌هایی هستند که بتوانند از طریق آن‌ها به چالش کشیدن قوانین سنتی طراحی لباس بپردازند. آن‌ها به دنبال راه‌هایی هستند که بتوانند هنر، فرهنگ و فشن را با یکدیگر ترکیب کنند تا یک استایل منحصر به فرد و جذاب ایجاد کنند. آوانگارد به عنوان یک حرکت اجتماعی و فرهنگی در نظر گرفته می‌شود که به دنبال گسترش مرزهای فشن به عنوان یک شکل از بیان فرهنگی و هنری است. طراحان آوانگارد از مواد نوآورانه مانند چرم ساخته شده در آزمایشگاه، تولید سه بعدی، و روش‌های جدید لایه‌بندی، لوازم جانبی، و ارائه لباس استفاده می‌کنند. آن‌ها از اشکال و الگوهای متنوع استفاده می‌کنند تا لباس‌هایی را خلق کنند که از لحاظ بصری بی‌نظیر و جذاب هستند. این به این معنی است که طراحان آوانگارد به دنبال ایده‌های جدید و خلاقانه هستند که می‌توانند از طریق آن‌ها به چالش کشیدن قوانین سنتی طراحی لباس بپردازند (mahon, 2023:۱۷).

آوانگارد به عنوان یک جریان هنری و مدرن، نه تنها بر صنعت مد بلکه بر فرهنگ جمعی نیز تأثیرات چشمگیری گذاشته است. این جریان با شکستن قوانین سنتی و ارائه دیدگاه‌های نو و جدید، فضایی را برای افراد ایجاد کرده است تا به مد و فشن به عنوان یک فرصت برای بیان هویت فردی و خلاقیت نگاه کنند (رحمانی و همکاران، ص ۱۳۹۶، ۱۲). آوانگارد افراد را تشویق به انعکاس بر تفاوت‌ها و ارتقاء تفکرات خود در زمینه مد می‌کند. تأثیر بر طراحان دیگر:

ایده‌ها و طراحی‌های نوآورانه آوانگارد به عنوان منبع الهام برای طراحان دیگر عمل کرده و اثرگذاری فراتر از محدوده این جریان را داشته است. طراحان دیگر از خلاقیت و نوآوری آوانگارد الهام می‌گیرند و این تأثیر باعث تنوع و ثرات در صنعت مد می‌شود. آوانگارد تغییرات زیادی را در بازار مد به وجود آورده است (شاد قزوینی و کلوگانی، ص ۱۳۹۶، ۵۳). افراد به دنبال لباس‌های منحصر به فرد و خارق‌العاده‌ای می‌گردند و این باعث شده تا بازار مد به سمت تولید محصولات با طراحی‌های آوانگارد حرکت کند. این نوع تغییرات تأثیرات به‌سزایی بر روی الگوهای خرید و سلاقی مصرف‌کنندگان داشته و بازار را به سمت جلب توجه و خلاقیت سوق می‌دهد. آوانگارد به عنوان یک نهاد فرهنگی و هنری نقش مهمی در تحولات صنعت مد ایفا کرده است. این تحولات شامل تغییر در نگاه به مد و فشن، از یک زمینه سطحی و سطحی به یک فرم هنری عمیق و پیچیده است. صنعت مد به عنوان یک فضای برای بیان خلاقیت و هویت فردی شناخته می‌شود و آوانگارد در این تحولات نقش بسیار مهمی داشته است (۱۱: , herrera 2020). خلاقیت و نوآوری: آوانگارد با تأکید بر خلاقیت و نوآوری، طراحان را تشویق به برخورد با مفاهیم جدید و ارائه ایده‌های بی‌سابقه می‌کند. از طریق استفاده از مواد نوآورانه، تکنیک‌های خیاطی جدید، و حتی تکنولوژی‌های نوظهور مانند چاپ سه بعدی، آوانگارد امکانات فراوانی را برای افزایش طراحی‌های مدرن و منحصر به فرد ارائه می‌دهد. این تحولات به طراحان این امکان را می‌دهد که از قوانین سنتی فراتر روند و به ابتکارات خود جهت‌ی نو و خلاقانه بپخشند. به عنوان نمونه، برند Juun.J و Discord by Yohji Yamamoto از کره، با محصولات نوآورانه خود، نه تنها به دنیای مد جلب توجه کرده‌اند بلکه الهام بخش برای سایر طراحان نیز بوده‌اند. این تأثیرات نشان از توانایی آوانگارد در ارتقاء فرآیند خلاقیت و نوآوری در صنعت مد دارد و باعث تغییرات مهم و برجسته در این زمینه شده است (عطا، ص ۱۴۰۱، ۲۰۶). طراحی لباس با تأثیر هنر آوانگارد تغییرات مهمی در صنعت مد به وجود آورده است. طراحان لباس با تأثیر هنر آوانگارد دیگر از الگوها و فرم‌های متداول فراتر می‌روند و خلاقیت بیشتری در طراحی الگوها، برش‌ها، و فرم‌های لباس به ارمغان می‌آورند. این تغییرات باعث ایجاد لباس‌های منحصر به فرد و جذاب می‌شود. طراحان لباس با تأثیر هنر آوانگارد به دنبال استفاده از مواد نوآورانه و خارج از مرزهای سنتی هستند. این ممکن است شامل موادی مانند چرم ساخته شده در آزمایشگاه، تولید سه بعدی، و مواد دیگر با خصوصیات جدید باشد (رحمانی و همکاران، ص ۱۳۹۶، ۱۵).

طراحی لباس به سبک آوانگارد (Bishop & Phillips-2020)

آوانگارد با تأکید بر ساختارشکنی به عنوان یک مبنای استایل، طراحان را به سمت تجربه ساخت و ساز لباس به شکل‌های جدید هدایت می‌کند. این ممکن است شامل تغییر در قالب لباس، ایجاد حاشیه‌های نامتقارن، و استفاده از قطعات با حجم زیاد باشد (herrera, 2020: ۳۴). آوانگارد به طراحان لباس این امکان را می‌دهد تا لباس‌ها را به عنوان یک وسیله برای بیان هویت فردی و خلاقیت استفاده کنند. لباس‌هایی که تحت تأثیر هنر آوانگارد طراحی می‌شوند، می‌توانند به عنوان یک ابزار برای ابراز خصوصیت‌ها و ارادات فردی عمل کنند. با تغییر در طراحی لباس‌ها و ارائه محصولات جدید و جذاب، الگوهای خرید مصرف‌کنندگان نیز تحت تأثیر قرار گرفته و آن‌ها را به سمت لباس‌های خلاقانه‌تر و شخصی‌تر هدایت می‌کند. در کل، تأثیرات هنر آوانگارد در طراحی لباس باعث ایجاد یک فضای خلاق و نوآورانه در صنعت مد شده و به طراحان این امکان را می‌دهد که مرزهای معمول را شکسته و لباس‌هایی با ارزش هنری و فرهنگی بیافرینند (شاد قزوینی و کلوگانی، ص ۱۳۹۶، ۵۱).

مقایسه هنر سنتی و آوانگارد

طراحی لباس در هنر آوانگارد تمایل دارد به شکستن قوانین و مرزهای متداول و نگاهی نو و تازه به مفهوم طراحی لباس داشته باشد. در حالی که در هنر سنتی، معمولاً مرزها و قوانین مشخصی وجود دارد که باید رعایت شود. طراحان لباس آوانگارد از مواد و تکنیک‌های نوآورانه مانند چرم ساخته شده در آزمایشگاه، تولید سه بعدی، و روش‌های جدید لایه‌بندی استفاده می‌کنند. در هنر سنتی، معمولاً از مواد و تکنیک‌های سنتی و معمولی استفاده می‌شود. طراحی لباس در هنر آوانگارد بیشتر به خلاقیت و نوآوری تمایل دارد و طراحان تلاش می‌کنند تا ایده‌های جدید و بی‌سابقه را در طراحی لباس ارائه دهند (ساداتی و همکاران، ص ۱۳۹۶، ۶۲، ۶۳). در حالی که در هنر سنتی، تمرکز بیشتر بر روی

احترام به قوانین و الگوهای موجود است. طراحی لباس آوانگارد بیشتر به تغییر الگوها و فرم‌های متداول و جلوه‌گری می‌پردازد، در حالی که هنر سنتی معمولاً به تثبیت الگوها و فرم‌های موجود متمرکز است. هنر آوانگارد در طراحی لباس معمولاً به برخورد جدید و جذاب با مخاطب توجه دارد و سعی دارد مخاطب را تحت تأثیر قرار دهد و درک متداول از فشن را به چالش بکشد. اما در هنر سنتی، برخورد با مخاطب معمولاً متعارف تر و ثابت است (mahon: ۱۱, 2023).

با توجه به متغیرهای الهام، مواد، رنگ، طرح، ساختار، تزئینات، قیمت، دوام، راحتی، و دسترسی، طراحان لباس در هنر آوانگارد تمامی این عوامل را به عنوان عوامل کلیدی در طراحی و تولید لباس‌های خود مدنظر قرار می‌دهند.

۱. الهام: طراحان آوانگارد از منابع مختلف الهام می‌گیرند، از جمله هنر، فرهنگ، طبیعت، و فناوری. آن‌ها تمایل دارند به دنبال الهام‌گیری از جایگاه‌ها و موضوعات نوین باشند تا لباس‌هایی با الهام‌بخشی بی‌نظیر ارائه دهند (merijan, 2020).

۲. مواد: استفاده از مواد نوآورانه و غیرمعمول مانند چرم ساخته شده در آزمایشگاه، پارچه‌های فناورانه، و مواد با کیفیت بالا در طراحی لباس آوانگارد رایج است. این مواد به طراحان امکان می‌دهد تا لباس‌هایی با ویژگی‌های منحصر به فرد و جذاب ارائه دهند.

۳. رنگ: طراحان آوانگارد از رنگ‌های جسور و غیرمعمول در طراحی لباس‌های خود استفاده می‌کنند. این شامل ترکیبات رنگی جالب، کنتراست‌های قوی، و استفاده از رنگ‌هایی که در تضاد با رنگ‌های معمول قرار دارند می‌شود.

۴. طرح: طراحی‌های آوانگارد معمولاً شامل طرح‌های نوآورانه، غیرمنتظره، و جذاب است. این طرح‌ها می‌توانند از الگوها و فرم‌های متنوع و خلاقانه بهره‌برند و در برخی موارد حتی بدون الگو ثابت باشند.

۵. ساختار: ساختار لباس‌های آوانگارد ممکن است شامل ساختارهای غیرمعمول، غیرقابل پیش‌بینی، و با ترکیبات فرهنگی مختلف باشد. این ساختارها می‌توانند با ترکیبی از لایه‌بندی‌های مختلف، اندازه‌های جذاب، و فرم‌های نوآورانه ساخته شوند.

۶. تزئینات: تزئینات در لباس‌های آوانگارد ممکن است شامل جزئیات نوآورانه مانند رویه‌های منحصر به فرد، متریا‌های دست‌ساز، و طراحی‌های جذاب باشد که به لباس ابعاد بیشتری اضافه می‌کند.

۷. قیمت: لباس‌های آوانگارد معمولاً قیمت‌های بالاتری دارند، زیرا استفاده از مواد با کیفیت بالا، طراحی‌های خاص، و فرآیند تولید پیچیده‌تری دارند.

۸. دوام: اغلب لباس‌های آوانگارد به دلیل استفاده از مواد با کیفیت بالا و تکنیک‌های پیچیده، دوام و مقاومت بیشتری دارند.

۹. راحتی: طراحان آوانگارد توجه زیادی به راحتی و راحتی حرکت در لباس‌های خود می‌کنند، اما در عین حال سعی دارند تا لباس‌هایی با شکل و فرمی خاص و جذاب ارائه دهند.

۱۰. دسترسی:

- برخی از لباس‌های آوانگارد ممکن است به دلیل مواد با کیفیت بالا و فرآیند تولید پیچیده، به‌طور محدودتری در دسترس باشند و قیمت بالاتری داشته باشند، اما تلاش می‌شود تا این لباس‌ها به صورت محدودی برای عموم مردم در دسترس باشند.

طراحی لباس آوانگارد	طراحی لباس سنتی	متغیر
از هنر مدرن و آینده	از فرهنگ و تاریخ محلی	الهام
ممکن است شامل مواد مصنوعی و نوآوری باشد	معمولاً طبیعی مانند پنبه و ابریشم	مواد
ممکن است شامل رنگ‌های جسورانه و نئون باشد	معمولاً رنگ‌های طبیعی و سنتی	رنگ
ممکن است شامل طرح‌های خلاقانه و غیرمتعارف باشد	معمولاً با الگوهای سنتی و محلی	طرح
ممکن است شامل ساختارهای پیچیده و غیرعملی باشد	معمولاً ساده و عملی	ساختار
ممکن است شامل تزئینات مدرن و مصنوعی باشد	معمولاً دست‌دوز و سنتی	تزئینات
ممکن است گران باشد به دلیل استفاده از مواد و تکنیک‌های نوآوری	متغیر، ولی معمولاً مناسب‌تر	قیمت
ممکن است کمتر باشد به دلیل تمرکز بر ظاهر	معمولاً طولانی مدت به دلیل استفاده از مواد با کیفیت	دوام
ممکن است کمتر باشد به دلیل تمرکز بر ظاهر	معمولاً راحت به دلیل ساختار ساده	راحتی
ممکن است محدود باشد به دلیل قیمت و تولید محدود	معمولاً عمومی و قابل دسترس	دسترسی

جدول مقایسه هنر آوانگارد و هنر سنتی (Herrera, 2020, Elite Art World)

نتیجه‌گیری

هنر آوانگارد تغییرات عمده‌ای در طراحی لباس به وجود آورده است. این سبک هنری با شکستن قواعد سنتی و ارائه نگاهی نو و تازه، باعث خلاقیت و نوآوری در طراحی لباس شده است. آوانگارد باعث تحولات عمده‌ای در صنعت مد شده است و باعث شده است که صنعت مد به عنوان یک زمینه برای بیان فردی و خلاقیت بیشتر شناخته شود. همچنین، آوانگارد با تأثیر گذاری بر فرهنگ جمعی، نگاه عمومی به مد و فشن را تغییر داده و باعث شده است که مردم به فکر کردن در مورد مد و فشن به عنوان یک فرم بیان فردی و یک شکل از خلاقیت بپردازند. در نهایت، آوانگارد با ارائه ایده‌های جدید و خلاقانه، الهام بخش بسیاری از طراحان دیگر شده و باعث تغییرات عمده‌ای در بازار مد شده است. این تغییرات شامل تولید محصولات بیشتر با طراحی‌های آوانگارد است که با توجه به تمایل رو به افزایش مردم به لباس‌های منحصر به فرد و خلاقانه، بازار مد را به سمت تولید این نوع محصولات سوق داده است.

منابع

رحمانی، الهه، اعتصام، ایرج، و مختابادامری، سیدمصطفی. (۱۳۹۶). تحلیلی بر چگونگی نقد و ارزیابی آثار معماری

آوانگارد. باغ نظر، ۱۴(۵۰)، ۵-۲۰. SID. <https://sid.ir/paper/125660/fa>

عالی کلوگانی، مرضیه، و شادقزوینی، پریسا. (۱۳۹۶). زیبایی شناسی ماشین در هنر آوانگارد روس بر مبنای نظریات

مارکس. باغ نظر، ۱۴(۴۸)، ۴۳-۵۶. SID. <https://sid.ir/paper/517671/fa>

عطا، علیرضا. (۱۴۰۱). تاملی بر شکل گیری و تاثیر جنبش‌های سینمای آوانگارد بر سینما. شباک، ۸(۱) (پیاپی ۶۴)، ۱۹۹-

۲۰۸. SID. <https://sid.ir/paper/1008517/fa>

کلاته ساداتی، احمد، رضوی، عسل السادات، و روزی طلب، حمیده. (۱۳۹۷). ذائقه‌ی آوانگارد و تمایزگرایی فرهنگی؛

نظریه‌ای زمینه‌ای در بین جوانان شهر تهران. جامعه شناسی هنر و ادبیات (نامه علوم اجتماعی)، ۱۰(۲)، ۳۹-۷۴. SID.

<https://sid.ir/paper/164101/fa>

الماسی زند، علی، و میری، سیدجواد. (۱۴۰۰). بررسی دلایل افول هنر آوانگارد در روسیه و نسبت آن با تصلب ایدئولوژی

در بازه‌ی زمانی پیش از انقلاب اکتبر تا پایان دوران زمامداری استالین. جامعه پژوهی فرهنگی، ۱۲(۳)، ۱-۱۹. SID.

<https://sid.ir/paper/1059961/fa>

Bishop, R., & Phillips, J. W. (2020). The Half-Life of the Avant-Garde: Introduction. *Theory, Culture & Society*, 37(7-8), 53-70.

Herrera, E. (2020). *Elite Art Worlds: Philanthropy, Latin Americanism, and Avant-Garde Music*. Oxford University Press, USA.

Kreft, L. (2023). Avant-Garde Manifesto. In *The European Avant-Garde—A Hundred Years Later* (pp. 143-167). Brill.

Mahon, A. (2020). *The Marquis de Sade and the Avant-garde*. Princeton University Press.

Merjian, A. H. (2020). *Against the Avant-garde: Pier Paolo Pasolini, Contemporary Art, and Neocapitalism*. University of Chicago Press.